

сластолюбіе и завлѣженіе, нитище слѣдватъ вмѣсто наслажденія умѣренности.

27. Що е прочее іоше добро, да учиме дѣца-та, и кои са преимѣщества-та, по кои-то ще се подканиме, и каквосме должни да ги совѣтваме? нищо добро ние, що се направи или що се продѣла безъ разсѣжденіе: понеже, какво-то говори една притча: добро-то бѣва тешко. Не разсѣдни-те слова са полни сосъ глѣпости и сосъ стидности [фамности]; защото незнаатъ отъ гдѣ ще почнатъ, и на каде треба да се свърши. Освенъ дрѣги погрѣшки, взадатъ такожде такви скороговорливи въ не уграничена многоговорливостъ и въ неполезно пѣстословіе. Предѣготовленіе-то обаче недава таково слово, сосъ кое-то бы отстъпили отъ приличната умѣреностъ.

28. Того ради и снай знатный риторъ Периклесъ Атинейскій, дѣла се, защото е многократно повыквалъ народъ-о за да говори, но нѣ шелъ да ги послѣша, дѣлаючи: защото ние предѣготовленъ. Також-